

Sygn. akt I CNP 54/11

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi M. C. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 maja 2008 r., wydanego w sprawie z powództwa Miasta W. przeciwko W. N., S. B. i M. P. o eksmisję, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W niniejszej sprawie zakwestionowano skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok zaoczny w sprawie o eksmisję. Niewątpliwie wyrok w części został wydany w warunkach nieważności postępowania: dotyczył m.in. eksmisji W. N., gdy tymczasem W. N. między datą odebrania wezwania do stawienia się na rozprawę a datą wyrokowania zmarł. W tej sytuacji wyrok wydano przeciwko zmarłemu, a więc osobie niemającej zdolności sądowej. Mimo tak poważnej wady skarga zasługuje na odrzucenie, za czym przemawia wiele argumentów. Po pierwsze, skarga została wniesiona od orzeczenia sądu I instancji. Tymczasem nie zachodzą okoliczności wyjątkowe, które uzasadniałyby wniesienie skargi od takiego orzeczenia wynikające z art. 424¹ § 2 k.p.c. Choć pozornie wydanie orzeczenia w warunkach nieważności postępowania może świadczyć o naruszeniu podstawowych zasad porządku prawnego, to jednak ustawodawca dostrzega, że w praktyce może się zdarzyć, że zostanie wydany wyrok przeciwko osobie zmarłej. Na tę okoliczność przewidział zatem specjalną podstawę wznowienia postępowania w art. 401 pkt 2 k.p.c. To, że upłynął termin przewidziany w art. 407 § 1 k.p.c. do złożenia skargi o wznowienie postępowania, nie może oznaczać, że automatycznie przysługuje skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Nie doszło bowiem jeszcze do prekluzji przewidzianej w art. 408 k.p.c., zatem nie można wykluczyć złożenia skargi o wznowienie postępowania wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, jeżeli niedotrzymanie terminu było uzasadnione. Jeżeli natomiast niedotrzymanie terminu nie było uzasadnione, to nie ma podstaw do uwzględnienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dla niedbającej o swoje prawa strony. Po drugie, jak wynika z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje stronie postępowania, w którym orzeczenie to zapadło. Tymczasem w niniejszej sprawie skarżąca nie była stroną, a nawet nie brała udziału w tym postępowaniu. Po trzecie, warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest

okoliczność, że przez to orzeczenie wyrządzono stronie szkodę. Tymczasem w tej sprawie zmarłemu wypowiedziano stosunek najmu lokalu jeszcze za jego życia już w 2007 r., a więc skarżąca, której nie dotyczył kwestionowany wyrok, nie mogła zostać poszkodowana przez jego wydanie. W szczególności zaś wyrok ten nie jest źródłem niemożliwości ustalenia wstąpienia przez skarżącą w stosunek najmu. W tym stanie rzeczy skarga zasługuje na odrzucenie.